

efterlevende ægtefælles begæring — i overensstemmelse med de i statsskattelovgivningen indeholdte regler — opretholdes med virkning for resten af det skatteår, hvori den anden ægtefælle er afgået ved døden, tilfalder også de den efterlevende påhvilende opholdskommuneskatte, der skal svares i henhold til afdødes skatteansættelse for de efter dødsfaldet følgende kvartaler af det pågældende skatteår, den eller de kommuner, hvortil den efterlevende efter de for selvstændigt skattepligtige personer gældende regler er ansat til at svare opholdskommuneskat for de omhandlede kvartaler.“

3. § 9, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Forinden skatten beregnes, ned sættes den indkomst, der efter § 8, jfr. § 8 a, skal lægges til grund ved påligning af skat til kommunen, med et personfradrag, der for skatteydere, der ved beregning af skat til staten stilles som familieforsørgere, udgør 4.500 kr., og for andre skatteydere 2.500 kr., jfr. dog herved § 8 a, stk. 1. Den herefter fremkomne indkomst, afrundet til det nærmeste lavere med 100 delelige kronebeløb, benævnes skalaindkomsten.“

4. I § 9 a, stk. 2, ændres ordene „efter § 8“ til: „efter § 8, jfr. § 8 a“.

5. I § 9 a, stk. 3, 1. og 3. punktum, ændres ordene „§ 9, stk. 2 a),“ til: „§ 9, stk. 2,“.

6. I § 10, stk. 2, 1. punktum, indføjes efter ordene „alle, der ved dens affattelse har fast ophold i kommunen,“ ordene: „herunder de hustruer, der for det kommende skatteår skal særskilt ansættes i medfør af bestemmelserne i § 8 a,“.

7. I § 17 ændres ordene „i henhold til § 8, stk. 1 og 2,“ til: „i henhold til § 8, stk. 1 og 2, jfr. § 8 a, stk. 1,“.

8. § 40 affattes således:

„§ 40. Er udpantning forgæves forsøgt for de en skatteyder påhvilende skatter og afgifter m.v. af den i § 42, stk. 1, omhandlede art, skal udpantning kunne ske i de ejendele, der måtte tilhøre den med den pågældende skatteyder samlevende ægtefælle, eventuelt i ejendele tilhørende de børn, hvis indkomst er medregnet ved familieoverhovedets ansættelse til skat.“

9. § 42, stk. 1, 3. punktum, affattes således:

„Til fyldestgørelse af skatter, renter og gebyrer kan der ved hver lønudbetaling hos skatteydere, der ved beregning af skat til staten stilles som familieforsørgere, eller som opfylder betingelserne for sambeskatning med ægtefællen, højst tilbageholdes 25 pct. og hos andre skatteydere højst 40 pct. af den skatteyderen tilkommende lønning eller provision.“

10. § 42, stk. 4, affattes således:

„Stk. 4. Er udpantning hos en skatteyder forgæves forsøgt, skal det skyldige beløb — for så vidt ikke særlige omstændigheder efter kommunalbestyrelsens skøn taler derimod — kunne søges inddrevet ved henvendelse til den med skatteyderen samlevende ægtefælles arbejdsgiver efter tilsvarende regler som angivet i stk. 1—3.“

§ 2.

Loven finder anvendelse fra og med skatteåret 1966—67.